

Bláhové strachy to! Jen sud'te, vy,
až soudní rada bude přítomen zde,
strany, jak zákon to a předpis káže,
aby ten sen se o trestaném soudci
nevyplnil snad u vás nějak jinak.

V překladu rozhlasové povídky, v níž nezáleželo na zoologické dokumentárnosti, se ukázalo účelnější rybu „kefal“ přeložit jinou rybí odrůdou než přesným „cípal hlavatý“ (hrozilo komické přeslechnutí „chcípal“).

Důležitější než drobné zvukové lapálie je větná stavba repliky: snadněji se říkají a vnímají věty kratší a souřadná spojení než rozvitá souvětí se složitou hierarchií podřadných závislostí. Proto je po této stránce obtížné překládat zvláště pozdně renesanční a „barokní“ hry, kupř. Shakespeara.

Dvojí řešení takové složité syntaxe si můžeme srovnat na překladu Sládkově a Hodkově.

Our last king —
whose image even but now appear'd to us —
was,
as you know,
by Fortinbras of Norway,
thereto prick'd on by a most emulate pride,
dar'd to the combat;
in which our valiant Hamlet —
for so this side of our known world esteemed him —
did slay this Fortinbras;
who, by a seal'd compact
well ratified by law and heraldry,
did forfeit,
with his life,
all those his lands
which he stood seiz'd of,
to the conqueror.
(*W. Shakespeare: Hamlet*)